

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A diákok és a lakáshiány*

Forrás: *Pesti Napló*

Bp.

1917. VIII. 23.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

" 1917 "

Személy

A diákok és a lakáshiány

A Diáklakásügyi Bizottság felhívása — A főváros lakáshivatalát létesít

Az egyetemeken és a felsőbb tanintézetekben az előadások két-három hét múlva kezdetüket veszik, ezzel egyidejűleg megindul a rendes diákinvázio Budapest felé. A vidéki tanulójfuságot, amely tanulmányainak folytatására Budapestre költözik, kiszámíthatatlan akadály elé állítja a fenyegető lakásinség, amely teljesen lehetetlenné fogja tenni a vidéki ifjuság nagy részének, hogy iskolai éveit Budapesten végezzék.

Budapesten ma az a helyzet, hogy *hónapos szobát egyáltalán nem kapni*. A budapesti házak kapuiról ugyszólván teljesen eltűntek azok a rendesen borzalmas ortografijú fehér táblácskák, amelyeken néhány kusza sor hirdette, hogy „különbejáratu” elegánsan berendezett szoba, fürdőhasználattal magányos ur, esetleg magányos hölgy részére kiadó.

Hónapos szoba keresése ezeltől sem tartozott a legnagyobb gyönyörűségek közé, most azonban a lábát is leszalagálhatja az a szerencsétlen, akit végzete vagy inkább anyagi helyzete arra kényszerít, hogy hónapos szobában lakjon, amíg nem is megfelelő, mindenesetre méregdrága szobát talál. A lakáskeresést amíg voltak kiadó szobák, megkönnyítette az, hogy a szobák tulajdonosai kiadó szobáikat a lapokban is hirdették. Most azonban a kiadó szobáknak a lapokban való hirdetése csaknem egészen megszűnt, mert teljesen elegendő a kiadó szobát jelző táblácskának a kapura való kifüggesztése: huszonnégy órán belül a legdrágább és legsilányabb berendezésű szoba is ki van adva. Az apróhirdetésekből ajánlott szobák mind „lépcsőháziak”, és „átutazóknak is kiadók”, eze-

ket nem adják ki hónapszámra, hanem csak legfeljebb huszonnégy órára és napi nyolc-tizenkét koronát kérnek értük.

A város központjában és a villamossal megközelíthető helyeken hónapos szobát vagy egyáltalán nem kapni vagy pedig csak méregdrága áron. A hónapos szobák ára ezeken a vidékeken százhusz koronánál kezdődik, de nem ritkaság a száznegyven-százötven koronás szoba sem. A külső perifériákon hetven-nyolcvan koronáért kapni normális igényeknek alig megfelelő hónapos szobát. Szeptember elején, amikor az egyetemeken és főiskolák vidéki hallgatói tömegesen tódulnak a fővárosba, a helyzet előreláthatólag annyira fog rosszabbodni, hogy a lakáshiány komoly akadálya lesz az előadások megtartásának.

Legsúlyosabban a tanuló leány-ifjuságot fogja sújtani a lakásmizéria, mert az esetlegesen kiadó szobákat mindenki könnyebben meg fogja tudni szerezni, mint a leány-tanuló. Sok helyen azonkívül nőnek nem is adnak ki hónapos szobát. Ez az oktalán és jogtalan idegenkedés súlyosan nehezedik a nő-hallgatók vállára.

A főiskolai hallgatók mindenesetre megkezdtek a szervezkedést és a hónaposszoba-mizériák leküzdésére *Diáklakásügyi Bizottságot* (Fővárosi Diákmenza, Városház-utca 10. szám) alakítottak, amely a következő felhívást intézte a budapesti tudományegyetem, műegyetem és az összes főiskolák diákságához:

Diáktársaink! Még meg sem kezdődött a tanév, még legtöbben vidéken vagytok és mi, — akik itt vagyunk — már is kétségbeeséssel és tanácstalanul állunk a közismert fővárosi lakáshiánnyal és lakásuzsorával szemben. Mi lesz akkor, ha feljöttök mind az egyetemre, a főiskolákra? Több ezren leszünk hajléktalanok!

Sürgős beavatkozásra van szükség. Mielőtt

kérésünkkel az illetékes körökhöz fordulnánk orvoslásért, tudnunk kell, hányan leszünk az ősszel lakás nélkül. Ennek szervezésére ad hoc bizottságot létesítettünk és felhívjuk közületek mindazokat, akik még lakás nélkül vagytok vagy akik utolsó lakásokat a régi árért nem foglalhatjátok el, jelentsétek ezt haladéktalanul bizottságunknak. (Ha a régi lakásokat felemelt árért rendelkezétekre állana, tüntessétek fel azt is, mennyivel akarják emelni.)

Az adatgyűjtés dr. Demjén Géza tanácsnoknak, a főváros szociálpolitikai ügyosztálya vezetőjének felszólítására indult meg, aki a diákbizottság felkérésére kezébe vette az ügyet.

Az egyetemi hallgatóknak volt egy kisebb-szerű diákothona az *Ülőit*-ut 22. szám alatt, amely ötven diáknak adott szállást. A diákothont azonban a Tudományegyetem segítőegylete, amely az otthont fentartotta, hadikórház céljaira engedte át. A segítőegylet kötelessége, hogy az otthonnak eredeti céljaira való átengedéséről gondoskodjék, azonkívül az egyetemi hallgatók részére más hasonló tömegszállásokat is létesítsen.

Értesülésünk szerint *a főváros lakáshivatalát szándékozik felállítani, ahová minden megüresedő lakást és hónaposszobát be kell jelenteni. Az üres lakásokat csak a lakáshivatal útján lesz szabad kiadni.*

Ez a megoldás azonban nem jelent sokat, mert a lakásmizéria nem visszaélésből fakad — kivéve természetesen azt, hogy uzoráskodnak a lakások és hónaposzobák árával — hanem tényleges *lakáshiányról*. Ezen csak egyféleképpen lehet segíteni: *építkezni kell*. Amennyiben lakóházak építése ma nehézségekbe ütközik, *építsenek fabarakkokat a diákok részére*, amelyek a hadikórházaknál kitünően beváltak. Sőt az összes budapesti hivatalokat is ki kell telepíteni ilyen barakkokba; ez nem ütközne különösebb nehézségekbe és a lakáskérdés radikális megoldását lényegesen megkönnyítené.